

BONDĂREL
ÎN
CĂUTAREA
FERICIRII

BRITTA SABBAG
MAITE KELLY
JOËLLE TOURLONIAS

TRADUCERE DIN GERMANĂ DE MARA WAGNER

— Orice ai avea de gând,
spuse Omiduța, vreau să știi
că eu voi fi mereu aici.

— Ești sigur că ai luat tot ce-ți trebuie? întrebă mama Bondărescu, emoționată.

Bondărel verifică rucsăcelul din piele și dădu afirmativ din cap:

— Da, mamă. Am și hartă, și busolă. Și fularul mi l-am luat.

— Și pâinea? Nu uita pâinea cu miere!

Mama îi pregătise o cutie plină cu bucățele de pâine cu miere.

— Ca să ai mereu cu tine o fărâmă de „acasă”!

Tata Bondărescu își bătu fiul pe umăr.

— Ține mereu cont de asta: urmează-ți inima! Tu ești tu!

Bondărel îi privi întrebător:

— Credeți că-mi voi găsi fericirea?

Mama și tata încuviințară, plini de încredere.

— Dar ce anume înseamnă fericirea trebuie să afle fiecare de unul singur.

Omiduța veni în zbor și intră grăbită pe ușă pentru a-și lua rămas-bun.

— Vreau să-ți dau o superîmbrățișare de aripi!

Mama, tata și Omiduța îi fac cu mâna lui Bondărel în semn de rămas-bun.

— Și nu uita, Bondărel, noi te așteptăm aici!

Sleit de puteri după zborul lung, Bondărel ateriză pe acoperișul unei vechi cabine de telefon public.

— Întâi mănânc o bucățică de pâine cu miere, să mă întremez!

O zări pe Omide, regina omizilor, cum face cu mâna din trăsură când trece pe lângă paradă:

— Good morning!

„Am ajuns cu bine la Londra“, scrise Bondărel în grabă pe o ilustrată și o aruncă într-o cutie poștală mare și roșie.

Mama și tata sigur așteaptă vești de la bondărelul lor cel hoinar!

— Hi! spuse King Loui, gândacul-rinocer, care tocmai își schimba corzile de la chitară.

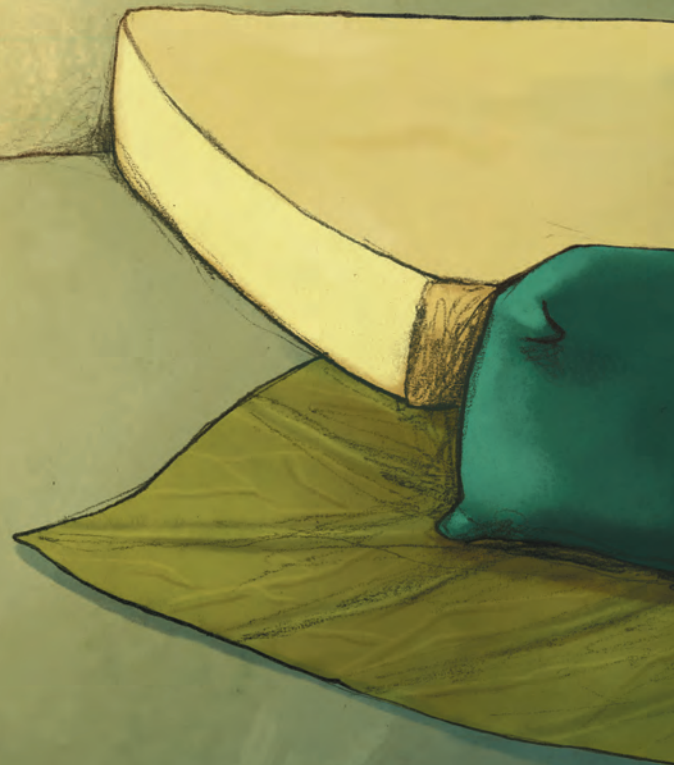
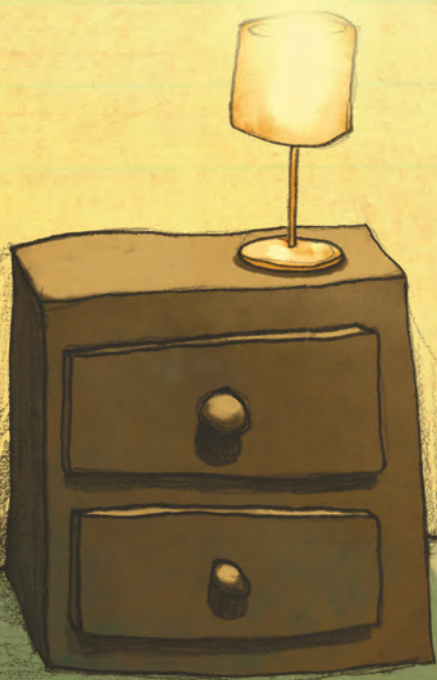
— Am plecat în căutarea fericirii, spuse micul bondar. Ai idee unde aș putea s-o gădesc?

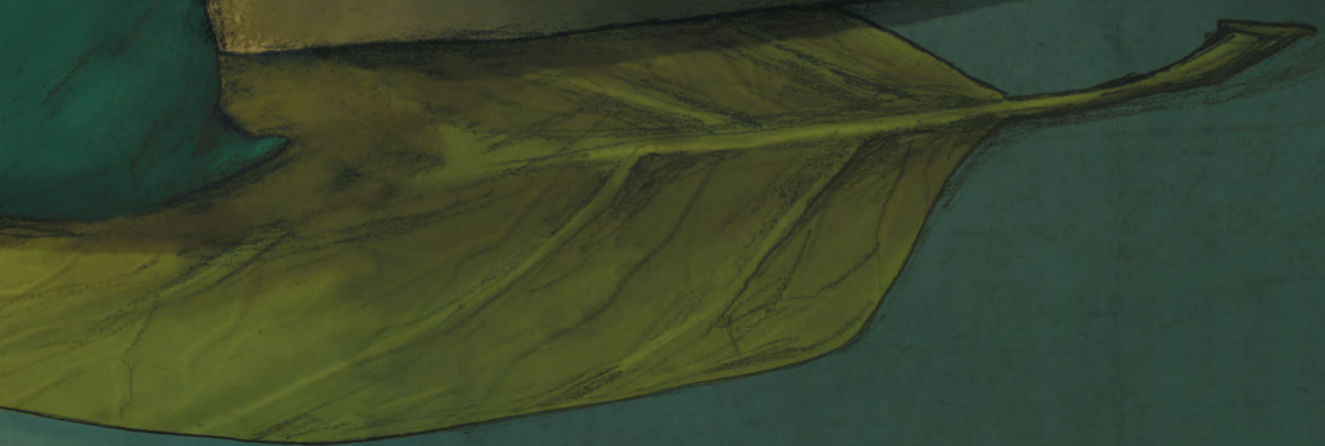
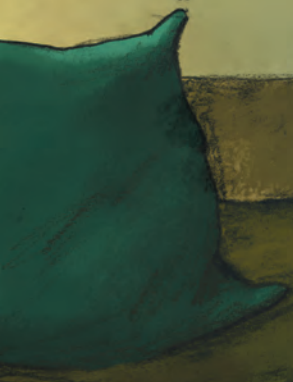
— Yeah! Înseamnă că ai nimerit bine aici, la New York! răspunse King Loui. Bine ai venit în țara tuturor posibilităților!

Omiduța stătea singură în camera ei și ofta:

— Oare ce face Bondărel acum?

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Micuțul bondar a obosit de la atâta zburat. În drum spre Asia, Micki Muscă îl luă în avionul său cu elice.

— Ni hao! îl salută doamna Cicadă de pe locul din spate.

Călătorești singur?

— Da, oftă Bondărel și gândul îi fugi la cei de acasă.

— Atenție, țineți-vă bine! strigă pilotul Micki Muscă în timp ce conducea cu îndemânare avionul printre lampioane. Efectuăm manevre de ocolire!

Avionul se mișca în sus și în jos și... vâj, a zburat fularul de la mama!

La Paris era forfotă mare. Toată lumea se grăbea să meargă la serviciu.

La stația de metrou, Amadeus Furnică aproape că-l dăcămă pe Bondărel.

— Ce stai așa în drum?

— Scuze, spune Bondărel. Sunt în căutarea fericirii!

Amadeus Furnică își dădu ochii peste cap.

— Mon Dieu! Și ce mă interesează pe mine?
Eu n-am timp de fericire! spuse și trecu grăbit mai departe.

